Redacțiunea, Administrațiunea, și Tipografia:
Brașov, piața mare Nr. 30.

Scrisori nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimet.

INSERATE se primesc la Administrațiune în Brașov și la următórele Birouri de anunciuri: în Viena: *M. Dukes, Heinrich Schalek, Rudolf Mosse, A. Oppeliks* Nachfolger; *Anton Oppelik, J. Danneberg*, în Budapesta: *A. V. Goldberger, Eckstein Bernat*; în Bucuresci: *Agence Havas*, Succursale de Roumanie; în Hamburg: *Karolyi & Liebmann*.

Prețul inserțiunilor: o seria garmond pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă și învoială.

Reclame pe pagina a 3-a o seriă 10 cr. seu 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LVIII.

„Gazeta" iese în fiă-care di.

Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șése luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.

Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șése luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 franci.
Se prenumeră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la dd. colectori.

Abonamentul pentru Brașov
administrațiunea, piața mare, Târgul Inului Nr. 30 etagiu I.: pe un an 10 fl., pe șése luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. Un esemplar 5 cr. v. a. séu 15 bani. Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 261. Brașov, Sâmbătă, 25 Noemvre (7 Decemvre) 1895.

Praxa suprematiștilor.

Décă vrea cine va sĕ aibă o mică ideiă despre modul, cum s'ar face în viitor alegerile dietale, în cas când Românii s'ar decide a lua parte la ele și a lupta pentru reeșirea candidaților lor, sĕ cetéscă raportul, ce-l publicăm mai jos despre alegerea de membri în congregațiune, ce s'a sĕvêrșit a doua-óră, înainte cu câte-va dile, în cercul Socaciului, comitatul Sĕlagiului.

Lucrul s'a petrecut pe scurt, așa: La alegerea cea dintâi din 21 Octomvre n., în cercul amintit, au învins Românii, alegênd doi membrii din sînul lor.

Ungurii nu s'au așteptat ca Românii sĕ vină în numĕr atât de mare la urnă, și alegĕtorî românî sunt 200, pe când Ungurî numai 120. Vĕdênd dér, că au rĕmas în minoritate, cu tóte că mulțî slabî de ânger dintre Românî au votat cu ei, au căutat un pretext spre a protesta alegerea. Și le-a fost ușor sĕ isbutéscă, după-ce asupra protestului aveau sĕ decidă patronii lor din fruntea comitatului.

In urma acestora s'a făcut nouă alegere și resultatul a fost, că prin violență, presiune și întrebuințarea forței brutale au reușit contrarii Românilor, alegêndu-se un Jidov ungurit și un Ungur jidovit.

Detailurile acestei procederî eminamente „liberale" și „constituționale", se pot ceti în raportul amintit. Ceea ce trebue sĕ escite însĕ în deosebî interesul nostru este resultatul, ce-l va avé protestul, pe care l'au înaintat Românii la ministrul de interne, în contra volniciilor și a brutalităților comise.

Pentru noi acest resultat nu póte fi îndoios. Lucru natural, că cei ce-au nimicit prima alegere, ca sĕ facă posibilă isbutirea candidaților jidano-maghiarî, vor sci sĕ informeze pe ministru despre decurgerea alegerii așa, încât acesta, sĕ n'aibă nicî cel mai mic scrupul „patriotic", de a respinge *a limine* protestul Românilor.

Nu este nimic nou în procedeurile de felul acesta. Așa a fost și așa va fi pe câtă vreme asupra protestelor și recursurilor celor nedreptățițî va avé sĕ decidă administrația de adî, care de sus până jos este împĕnată tot numai cu „patrioțî" și patentațî „apĕrătorî ai ideei de stat", de cel mai greu calibru.

Tot mereu audim pe Ungurii din oposițiune strigând și țipând, că cei dela putere falsifică tóte, că pentru ei nu e nimic sfânt, când se tractéză de interesul puterii lor. Apoi décă și Ungurii se plâng așa de amar în contra încălcărilor deținĕtorilor puterii publice, cum n'ar suferi în urma lor aceia, carî n'au pentru sine nicî măcar avantagiul de-a face parte din așa disul element „patriotic, constitutiv de stat?"

N'are cine-va decât sĕ cetescă discursurile, întocmite după tótă arta oratoriei, ale corifeilor oposițiunii maghiare, în care aceștia biciuesc pĕcatele guvernanților, pentru ca sĕ înțelégă, de ce Românii din Bănat și Țéra ungurescă în timp de 20 de anî ai activității lor parlamentare, sub regimul unguresc, au ajuns sĕ aibă dintre 30 și mai bine de representanțî în dietă, la 1887 numai unul.

Și credețî óre, că'n viitor va fi mai bine ca 'n trecut? Orî-ce modificări, s'ar face în legea electorală într'o privință séu alta, credețî că se va schimba ceva in situația generală a nóstră față cu suprematiștii ungurî?

Nu, pe acéstă cale nu se va puté ajunge la nicî o ameliorare a stării dripite și umilite, la care au fost reduse națiunile nemaghiare în era falsului liberalism și a îngâmfatului maghiarism!

Cu totul altceva trebue sĕ se întêmple, o radicală schimbare a întregului sistem de guvenămênt trebue sĕ se sĕvêrșéscă, spre a se crea în viitor o basă sănĕtósă, pe care sĕ se pótă clădi un regim de dreptate și de libertate pentru toțî!

O ast-fel de schimbare radicală însĕ nu se va puté întêmpla pe câtă vreme nu vor lucra pentru realisarea ei, cu încordarea tuturor puterilor și cu tóte jertfele posibile, aceia, în al căror interes este acésta schimbare și al căror viitor atêrnă chiar dela ea!

CRONICA POLITICĂ.

— 24 Noemvre.

Diarul „*Magyarország*" e fórte supĕrat și năcăjit din causa **pensionărilor în masse a generalilor de honvedî**, care s'a început imediat după manevre, și după-cum afirmă numitul diar se vor continua. „Magyarország" spune, că ministrul *Fejérváry* lucră din tóte puterile sĕ introducă și în honvedime spiritul armatei comune, se folosesce de mijlócele cele mai radicale și în préjma sĕrbărilor milenare surprinde lumea prin aceea, că *pensionéză cea mai mare parte dintre generalii honvedimei*, pe carî apoi îi va înlocui cu generalî „*gutgesinnt*" din armata comună. Cu acésta, afirmă numitul diar, voiesc sĕ împace sufletul archiducelui Albrecht, care la manevrele din urmă dela Balassa-Gyarmat nicî decum n'a fost îndestulit cu conducĕtorii honvedimei. Șirul celor pensionațî la început locotenentele mareșal *Zoltan*, inspectorul cavaleriei honvedimei, în locul căruia a fost numit generalul *Klobucsar*, un tăut, care „numai rupe limba maghiară". Doi generalî de honvedî călărî, *Schlippenbach* și *Vojnárovics* asemenea sunt scrișî pe lista pensioniștilor, și vor fi înlocuițî prin generalul *boem Gaudernak* și generalul *Szakonyi*. Dintre generalii de honvedî pedestri vor fi pensionațî cincî: *Pokay, Janky, Say, Hild* și *Jelensek*. In locul acestora între alții vor fi numițî: *Lukinatz*, comandantul districtului croat, și *Bolla*, care într'un toast ținut în limba germană a accentuat pe „*unser Kaiser*". In fine coróna pensioniștilor o forméză generalul de cavaleriă *Forinyak*, căruia îi se dă pașaportul din causa cunoscutei afacerî — *Szemnecz*. Aceste sunt lacrimile lui „Magyarország".

*

Amărîciunei produse între **catolicî** prin introducerea **reformelor bisericescî** i-se dă espresiune tot mai viuă.

In comitatul Sopron preoții catolicî au refusat de-a da părechilor tinere actele necesare pentru a încheia căsĕtoria civilă, *până când nu li-s'au plătit tóte taxele stolare obicînuite a se plăti pentru cununiile bisericescî*. Faptul acesta a îndemnat pe ministrul de interne sĕ adreseze o circulară către episcopii catolicî, cerênd ca aceștia sĕ împedece pe preoțî de-a mai comite în viitor astfel de „abusurî". Cu greu se póte crede însĕ, că o simplă circulară va fi de ajuns pentru a pune la „regulă" clerul catolic. — Și mai puternic s'a manifestat disposiția actuală a catolicilor prin marile manifestațiunî arangiate cu ocasiunea liberărei din închisóre a preotului catolic L e p o s é n y i din Budapesta. Acest preot fusese condamnat la 6 lunî închisóre de stat pentru l a e s a m a j e s t a t e, comisă pe calea pressei cu ocasia campaniei în contra reformelor politice bisericescî. Liberându-se acum din închisórea dela Seghedin, catolicii i-au făcut ovațiunî grandióse. Ca la dece mii de ómenî îi eșiseră la gara din Budapesta spre întêmpinare. Poliția somă mulțimea sĕ se retragă, acésta întêmpină pe polițiștî cu strigăte de „abzug." Se iscă un conflict între mulțime și polițiștii călărî, în urma căruia mulțime de copii și femei fură rănițî în marea învălmășélă, ce se iscă. Leposényi a fost obiectul unor ovațiunî marî, pe lângă tóte sforțările poliției, de-a împedeca ovațiunile. Acum cetim, că inscenatorii manifestațiunilor vor fi dațî în judecată pe temeiul §-lui 174, privitor la interdicerea preamărirei celor osîndițî.

După cum anunță „*Berlin. Tagblatt*", **ruptura Austro-Ungariei cu Vaticanul** este deja fapt împlinit. Étă ce dice numitul diar: „Scirea despre ruptura dintre Austro-Ungaria și Vatican se întăresce în cercurile

---

FOILETONUL „GAZ. TRANS."

Din notițele unui polițist secret.

După finirea resbelului Crimeic împĕratul *Napoleon III* trimise pe contele *Morny* ca representant al Franciei la curtea rusescă. Scurt timp dup'aceea diarele publicară scirea despre fidanțarea lui Morny cu o domnișóră de curte, aparținĕtóre celor mai înalte cercurî aristocratice rusescî.

Când audì contesa *Lehon*, amanta de mai 'nainte a contelui Morny, acésta scire, se adresă către ambasadorul frances din Petersburg cu următórea scrisóre:

„Vĕ rog a desminți numai decât acésta scire, la din contră voi face us de scrisorile d-tale, carî cuprind detailurî interesante privitor la lovitura de stat, carî scrisorî din norocire se află încă în posesiunea mea, și carî sunt în stare a-te compromita atât pe d-ta, cât și pe alții".

Morny trimise imediat scrisórea amenințĕtóre împĕratului, cu observarea: „Pentru de-a evita un mare scandal, e de lipsă o acțiune grabnică".

Numai decât fù chiemat polițistul secret *Griscelli* la cabinetul împĕrătesc, și în decursul consultărilor măsurilor ce ar fi de luat, prefectul poliției, *Pietri*, care încă lua parte la conferență, primi înscîințarea, că scrisorile respective deja s'au trimis la Londra, pentru-ca sĕ fiă estradate principilor de Orleans. Impĕratul se mâniă foc, dér Griscelli îl domoli, dicêndu-i că se îndoesce despre adevĕrătatea acestei scirî.

— „O cunosc prea bine pe dama aceea" dise el, „decât sĕ cred, că ar fi în stare sĕ dea din mână epistólele, înainte de căsĕtoria contelui Morny".

Napoleon îi ordonà decî lui Griscelii sĕ pună cu orî-ce preț mâna pe scrisorile compromițătóre.

Griscelli se anunță la contesa. Ea îl primì la aparință de tot liniștită, ședênd pe o sofă.

— „Ce te aduce la mine?" îl întrebà ea pe Gricelli cu politeță.

— „Contesă, am sĕ vorbesc cu fiiul d-tale".

— „Dór voescî sĕ-i îmbii vr'un post de ambasador?" îl întrebà contesa în ton ironic.

— „Pentru acela e prea tînĕr, dér avem pentru el în prespectivă un post frumos" rĕspunse Griscelli.

Atuncî contesa erupse în următórele cuvinte:

— „Fiiul meu nicî-odată nu va primi nimic dela guvernul d-tale, de-óre-ce Morny la timpul sĕu a voit să-l ducă ca secretar la Petersburg, însĕ în fine a fost preferit prințul *Murat*, eroul orgiilor din maison dorée!"

Intr'aceea întrà în odaiă tînĕrul conte Lehon, pe care Griscelli, sub cuvênt că ar avé de a-i comunica unele lucrurî fórte importante, îl duse la prefectură. Ajunșî acolo.

Griscelli, în presența tînĕrului conte, dădù ordin, sĕ se încungióre palatul contesei Lehon cu polițiștî, și nimĕrui sĕ nu-i fiă permisă intrarea séu ieșirea fără de concesiunea polițistului secret.

La întrebările timide ale tînĕrului Lehon asupra însĕmnătății acestor mĕsurî Griscelli îi declară, că el ca adevĕrat amic al familiei contelui voesce sĕ-i facă aceșteia un mare serviciu, și-i spuse lui Lehon, că dușmanii mamei lui iau comunicat împĕratului, că ea a estradat epistolele lui Morny Orleanilor.

— „Acésta e o defăimare!" strigà tinĕrul conte indignat peste mĕsură. „Eu dór numai astădî am vĕdut acele epistole în cutia, pe care mama mea o păstréză în dulapul din odaia ei de durmit. O, décă așî puté eu spune împĕratului, că el nu are un amic mai sincer, decât pe mine".

— „Aceea sĕ póte numai decât iubite conte", îi dise Griscelli, conducêndu-l inmediat în cabinetul împĕrătesc, unde Napoleon II îl primì în modul cel mai grațios.

— „Décă Majestatea Vóstră doresce, eu voi aduce numai decât însu-mî epistólele lui Norny", se înbià el; împĕratul însĕ dise, că ar fi mai bine de a trimite pe Griscelli după ele, numai cât pentru legitimațiă ar fi de lipsă sĕ aibă câte-va șire, scrise de mâna contelui Lehon. Acesta scrise numai decât la adresa mamei sale următorul bilet: „Mamă dragă, te rog ai înmâna amicului meu Griscelli cutia respectivă cu epistólele. El îmî va aduce-o în cabinetul împĕratului, unde am fost primit în modul cel mai grațios".

Vaticanului. Austria pretinse rechiămarea nunțiului *Agliardi*, ceea-ce secretarul de stat, cardinalul *Rampolla*, refusă sub cuvênt, că Agliardi a urmat numai porunciilor Curiei. Austria la rêndul ei rechiămă pe ambasadorul ei, conte *Revertera*, care deja 1½ lună lipsesce dela postul sěu. Incă nu se póte prevedé ce va urma".

*

In cestiunea **contopirei partidelor din stânga estremă**, fracțiunea lui Iusth din nou a ținut alaltăerĭ o adunare, în care, după-ce s'au desbătut diferite puncte de divergență între ambele partide, preşedintele Iusth a abdis la postul sěu, și în locul sěu, la propunerea deputatului Pógranyi, a fost ales ca *preşedinte Francisc Kossuth.*

Scandal la alegerĭ muncipale.

— **Sělagiu, 1895.**

Domnule Redactor! Vě este cunoscut resultatul alegerilor de membri pentru congregațiunea comitatului Sělagiu. Scițĭ, că la alegerea din 21 Octomvre n. c. în *cercul Socaciului* Românii au învins, alegênd pentru ambele locurĭ vacante doi membri din sînul lor, pe duiĭ Mihaiŭ *Bobiş*, vrednicul învěțětor din Supurul de sus, și pe părintele Antoniu *Băliban* din Acoş. Cu deosebire bine se purtaseră alegětorii românĭ din Sărăuad sub conducerea însuflețitului naționalist, părintele G. *Stanciu*, apoi alegětorii românĭ din Supurul de sus în frunte cu preotul Augustin *Oşan* și învěț. Mih. *Bobiş*. Dintre alegětorii românĭ din *Socacĭ* câțĭ-va se lăpădaseră de noi Românii; de tot neonalificabil s'au purtat Românii întunecațĭ din *Chegea*, dintre carĭ numaĭ puținĭ au votat cu Românii, și aceştia la îndemnul treazului lor învěțětor Dim. Pop, pe când cei mai mulțĭ au fost dușĭ în tabĕra Ungurilor sub comanda slabului preot din Chegea cu numele Milianu, care bătêndu-șĭ peptul uscat striga în gura mare, că *el nu ține cu Românii, că „Românii-s proştĭ"*.

Cu tóte opintirile Ungurilor și a lingăilor lor însě, grația tacticei preoților Stanciu, Oşan și dascălului Bobiş, Românii reușiseră atuncĭ cu majoritate de 27 voturĭ.

Cu tóte că alegětorĭ românĭ în cercul Socacĭ sunt 200, pe când Ungurĭ abia vre-o 120, numai prin mare luptă li-a succes Românilor a majorisa pe Ungurĭ, căcĭ se făcuseră marĭ presiunĭ asupra lor. Cu tóte acestea un Oláh Jànos (cândva Român) cu „soțiĭ" au protestat alegerea pe nisce motive de nimic, ér cei dela comitat au *anulat'o.* Nu li-a convenit lor, cum-că un învěțětor ca Bobiş și un preot ca Băliban sě fiă membri în congregațiune, nisce „Daco-Valahĭ" atât de primejdioşĭ, carĭ ar fi rěsturnat din osiă marele și puternicul glob maghiar!

Astfel s'a fixat alegere nouă pe diua de 28 Noemvre n. c. când apoi s'au întêmplat lucrurĭ ne mai pomenite.

Românii au fost și mai însuflețițĭ decât în primul rênd pentru candidații lor Mihaiu Bobiş și Mihaiŭ Bohățel. Au venit toțĭ Românii din Sărăuad, Supurul de sus, mai mulțĭ din Socacĭ și Chegea, ér *preotul din Chegea din nou s'a purtat tot atât de scârbos, ca și la alegerea din 21 Octomvre.*

Ungurii în frunte cu maghiaronul notar din Socacĭ, Benik Samu, vědênd, că cei 120 de alegětorĭ ungurĭ vor fi majorisațĭ din partea celor 200 de alegětorĭ românĭ, au recurs la un mod de luptă fórte ticălos. Inaintea ușei, unde mergeau alegětorii la urnă, *s'au postat vre-o 6 Ungurĭ scăpătațĭ*, carĭ n'au nicĭ o avere, decât hainele de pe ei, și acele încă slabe, și când mergeau alegětorĭ românĭ din Sărăuad, Supur, Socacĭ orĭ Chegea *simplaminte nu-i lăsau înlăuntru, ci îi respingeau cu puterea, ér când venea câte-un Ungur, îi făceau loc.*

Audind de acésta părintele Stanciu, învěțătorul Bobiş și ceialalțĭ, părintele Stanciu (un bărbat atletic) se ia și merge către locul de votare voind sě între înlăuntru; cei **6—8 Ungurĭ**. orĭ câțĭ vor fi fost înaintea ușei, căcĭ eu din întêmplare tocmai atuncĭ nu eram de față ca sě-i pot numěra, **apucă, care ce-i vine în mână, unul par, altul lemn verde etc. și iau la gónă pe părintele George Stanciu.** Acesta, vědêndu-se față de 6—8—10 Ungurĭ astfel înarmațĭ a fost silit sě se retragă; curênd după aceea s'a reîntors din nou cu vre-o 100 de Românĭ, protestând și pretindênd sě fiă lăsațĭ la urnă. Astfel câte și când a fost lăsat și câte-un Român la urnă, dér după ce intra înlăuntru trebuia sě stea acolo câte-o jumětate de óră, căcĭ „domnii" întorceau încóce și încolo listele ca sě trécă vremea și sě soséscă 4 óre, când trebuia sě se încheie alegerea.

Firesce, că în astfel de împrejurărĭ, n'au putut fi „aleşĭ" decât 2 „Ungurĭ", — cel mai neaoş dintre ei se numesce *Elzenbaum*, ér al doilea Kis Emil.

Despre acest caz părintele Stanciu a telegrafat încă atuncĭ ministrului de interne.

Etă D-le Redactor, étă Românilor, cum sciu Ungurii se respecte libertatea și drepturile nóstre cetățenescĭ.

Casurĭ analóge avem și în alte cercurĭ ale Sělagiului, despre carĭ vě voiŭ raporta.

Un alegětor.

SCIRILE DILEI.

— 24 Noemvre.

Noul institut românesc de banĭ, ce s'a deschis dilele acestea în Huedin, îi supěră rěu pe „patrioțĭ". Cu deosebire îi genéză faptul, că localul institutului se află în strada principală a orașului, purtând firma românéscă *„Vlădeasa"*, scrisă cu litere marĭ. „Erdelyi Hiradó" „constată", că *„publicul este în înțelesul strins al cuvêntului revoltat"* de o ast-fel de *„cutezanță"* a d-lor „Valahĭ". — Dér când Jidanii, *astădĭ stăpânĭ peste Huedin*, esploatéză poporul cu cămătăriile lor și-l duc la sapă de lemn și pierdare, „publicul" „patriot" al lui „Erd. Hir." nu se revoltéză?

—o—

Proces de pressă. „Dreptatea" e informată, că în contra diarului *„Lumina"* din Giula, care acum este sistat, se prepară un proces de pressă pentru un articol întitulat: *„50 fl. séu ispita dascălilor confesionalĭ"*, ce s'a publicat în nr. dela 28 Maiu n. c. al numitei foi. D-l *D. Voniga*, redactorul responsabil al „Luminei", a declarat înaintea judelui de instrucție, că ia asupră-șĭ rěspunderea. Procesul ar avé sě se pertracteze la Oradea-mare.

—o—

Monarchul — instructor de limbă. Din timpul când Majestatea Sa petrecù în Clușiu, „Bud. Hirl." povestesce următórea istoriă nostimă: Cu ocasiunea unui prând, ministrul-preşedinte Banffy şedea imediat lângă monarchul și-șĭ da tótă nisuința sě distragă pe domnitor. Majestatea Sa asculta cât-va timp zîmbind limba germană stricată pe care o vorbia Banffy și apoi îi dise: „Sci ce, iubite Banffy, vorbesce numai unguresce, și eu îțĭ voiŭ rěspunde nemțesce". La acésta, se dice, că Banffy confus a replicat: „Mulțămesc pentru grația Majestății Tale, dér rog pe Maj. Ta a-mĭ permite sě vorbesc în limba germană, căcĭ și așa *am lipsă sě mě deprind în ea*". Atuncĭ monarchul se întórse către adjutantul sěu, care ședea asemenea lângă el și-i dise: „Tot-déuna am sciut că sunt împěratul Austriei și regele Ungariei, dér aceea n'am sciut'o că sunt și instructorul de limbă al ministrului-preşedinte al meu".

—o—

Exministru și exprofesor. Când fù numit Eötvös ministru de culte în ministerul-Wekerle el abdise catedrala, pe care o ocupase ca profesor universitar. Se scie apoi, că cu ministerul-Wekerle cădù împreună și Eötvös. In Ianuarie c. îșĭ înaintă acesta rugarea la senatul universitar, ca sě intrevină pentru noua sa numire de profesor la universitatea din Budapesta. Senatul așternù rugarea lui Eötvös la minister, unde causa acésta și astădĭ zace încă neresolvată, și ast-fel Eötvös încă și acum după un an întreg, pórtă titulele de exministru și exprofesor.

—o—

Un iubileu profesoral. Profesorul dela gimnasiul evang. sásesc din Brașov, Eduard *Lurtz*, și-a serbat Marția trecută aniversarea de 70 de anĭ. Cu acésta ocasiune veneratul și meritosul profesor a fost obiectul celor mai onorifice ovațiunĭ din partea studenților, a profesorilor și a societății săsescĭ. Séra s'a dat în onórea lui în sala hotelului „Bucurescĭ" un banchet, la care au fost învitațĭ toțĭ membrii numěrósei sale familii.

—o—

Duelul lui Perczel. Dilele trecute s'a duelat ministrul de interne Perczel cu deputatul Andreanszky. Procurorul de stat a cerut acum pornirea procedurei penale contra ministrului și contra numitului deputat. Asemenea a propus sě se încépă și cu cercetarea secundanților. Este întrebare acum, ce se va întêmpla cu Perczel, care în calitatea sa de ministru în prima liniă are datorința de-a condamna duelul?

—o—

Dimisionarea unui fişpan. După cum anunță „M. Ert." fișpanul comitatului Mureș-Turda, baronul Coloman Kemény, și-a dat dimisia, în urma divergențelor născute din incidentul restaurărilor din comitatul sěu.

—o—

Serata regimentului de infanterie c. și r. Nr. 50, care avea sě fiă în 7 l. c., se va arangia Sâmbăta viitóre, adecă în 2 (14) Decemvre. Acésta se aduce la cunoscința p. t. óspeților.

—o—

Persecuțiunile în comitate. In ședința dela 4 Decemvre a dietei, deputatul Nicolae Şerban a adresat ministrului-preşedinte ung. următórea interpelare:

„Are cunoscință d-l ministru-preşedinte despre persecuțiunile înscenate contra naționalităților din partea fișpanilor și mai ales despre persecuțiunile din comitatul Făgărașului?

„Află d-l ministru-preşedinte legal și echitabil faptul, că în urma acestui sistem de guvernare fiiĭ poporului român se esclud cu desĕvîrșire dela ocuparea posturilor de funcționarĭ comitatensĭ?

„Crede óre d-l ministru-preşedinte, că prin acéstă procedură, ce nu se póte condamna în de-ajuns, va face patria fericită și pe popóre mulțumite, — și trasa din acestea consecențele?

„Ce pașĭ are de gând sě întreprindă ministrul-preşedinte pentru curmarea acestor anormităţĭ?" (Aprobărĭ în stânga.)

Serata tinerimii române.

Budapesta, 3 Dec. n. 1895.

(Fine.)

După-ce tóte punctele fură eshauriate între aplausele sgomotóse și aclamațiunile prelungite ale celor presențĭ, d-l Drd. Fl. Muntean, mulțămind din nou publicului român, care n'a pregetat a da ascultare glasului fiesc al membrilor societății „Petru *Maior*", îl învită la o cină comună.

Cu toții primirăm bucuroşĭ și astfel se improvisă un imposant banchet, ér apoi fiă-care tinĕr se recomandă sculându-se și spunêndu-șĭ numele. In decursul banchetului se ținură mai multe toaste frumóse și avêntate. Inainte de a-se rosti însě vr'un toast, d-l Fl. Muntean dete cetire la două telegrame însuflețite de felicitare, sosite dela câți-va tinerĭ românĭ din Brașov și dela universitarĭ românĭ din Lipsca. Cea din Brașov era subscrisă de d-nii. Măglașiu, Lacea C., Jiga, Mitoo, Lacea I.

După aceste d-l *V. Branisce*, student în drept, salută în câte-va cuvinte căldurόse aléssa inteligență română, presentă la serată, asigurându-o de neclintita iubire și de respectul tinerimii universitare române. Ii rěspunse într'un înțelept toast d-l Iosif *Popp*, jude la curiă, vorbind cu multă dragoste pentru tinerime, — speranța viitorului! D-l Fl. Muntean vorbi apoi elocuent și frumos pentru P. S. D-n Antoniu de *Schiau*, care de vre-o patru anĭ conduce cu nespusă îngrijire partea materială a societății „Petru Maior", pentru venerabila sa soție și în deosebĭ pentru gentila D-ră Alma de Dunca Schiau, care cu atâta drag și-a oferit grațiosul concurs la reușita seratei. P. S. D-n Antoniu de Schiau rěspunse printr'un toast, bogat în învěțăturĭ folositóre, îndemnând tinerimea la muncă spre progres și cultură! Vorbi apoi și gentila d-șóră Schiau, toastând în drăgălașe cuvinte pentru comitetul arangiator atât de activ. Cuvintele d-sale fură urmate de entusiaste semne de aprobare și de plăcere! D-l L. *Ciato* salută apoi într'un toast avêntat pe frații universitarĭ *Slovacĭ* și *Sêrbĭ*, carĭ s'au presentat în numěr frumos la serată. Ii rěspunseră emoționațĭ: d-l *Lajos Basovsky*, din partea Slovacilor, și d-l *Pilicĭ* din a Sêrbilor.

După-ce se mai potoliră în cât-va aplausele, ținù d-l *I. Scurtu* un entusiast toast în onórea grațióselor domnișóre române, carĭ au participat la serată într'o cunună atât de drăgălașe. In sfêrșit d-l Dr. Elia *Dăianu* vorbi pentru bravii universitarĭ românĭ pestanĭ.

Banchetul durà în cea mai mare animație până către diuă. Dintre numěrósele persóne, carĭ au luat parte la serată, mi-am putut insemna în grabă pe d-nii: V. Babeș,

---

Provědut cu acest talisman, Griscelli merse la contesa, care înainte de tóte sări asupra lui ca și o leóică, căreia i-s'au răpit puii.

— „Ce ai făcut cu fiul meu?" îi strigă ea în față. „Voițĭ sě-l chinuițĭ pentru-ca sĕmĭ astupațĭ mie gura!"

In locul orĭ-cărui rěspuns Griscelli îi predete biletul tinĕrului conte.

— „Nu, nicĭ decum nu voiu preda cutia din mâna mea", esclamă ea.

Numai după-ce Griscelli începù a vorbi cu dênsa într'un ton mai serios se decise a ceda puterii. Câte-va minute maĭ târdiu cutia se afla în mâna împěratului, care ordonă sě vină imediat inspectorul palatului, Gallis, și sě o deschidă cu forța.

După ce cetì împěratul scrisorile din cutiă, fața lui se înseninà, și el concedià pe contele Lehon, arătând multă simpatiă față cu el. Câte-va dile mai târdiu era publicată în „Monitorul oficial" numirea contelui Lehon de cavaler al Legiunei de onóre și de preşedinte al consiliului general din Ain. Griscelli primi o remunerațiune de 6000 francĭ, și Morny se căsětorì, fără ca festivitatea sě fiă turburată prin óre-care incident.

Dér lucru de minune! Cea dintêiu persónă pe care o întêlni tinĕra părechiă în vciagiul sěu de nuntă, la gara din Paris, a fost contesa Lehon, căreia noii căsătorițĭ, dintre toțĭ amicii parisianĭ, îi și făcură cea dintâiu visită.

Amenințarea cu denunțiaciunea, se vede, că a fost numai o comediă bine înscenată, care i-a ajutat tinĕrului Lehon la cariera sa. Când Griscelli se întêlni în a. 1861 cu contele Lehon în Baden-Baden, fù învitat de acesta la mésă și după plecarea sa la Paris primi următórea scrisóre:

„Serviciul, pe care l'ai făcut familiei mele este așa de mare, încât nicĭ-odată nu póte fi rěsplătit în de-ajuns. Regret, că nu-mĭ stau la disposiție, decât numai aceștĭ 2500 francĭ, pe care îi alătur aci. Primesce-i ca o amintire dela acela, care totdéuna se va bucura dé a-țĭ putea fi folositor. Al d-tale sincer amic conte Lehon, deputatul Ainului".

(„R. Ll.")

Dr. E. Babeş, fiiul d-lui Zeno de Mocsonyi, Br. Pop, Iosif Pop, Dionisiu Cimponeriu cu fam., valorosul prof. A. Roman, Cosmuţa, Atanasie Cimponeriu cu fam., C. Brediceau, Francu, Dr. Dumitrescu, Dr. Iuliu Puşcariu, Silviu Suciu cu fam., Dr. Erdélyi, Antoniu de Schiau cu fam., Dr. Adr. Raţiu, Iustinian M. Grama cu fam., Abs. Oltean, Ioan Poruţiu, loc. Borzea, Boldea cu fam., Ionaş, Bogosviciu, Cifrea etc. Familii şi singuratice persone streine încă au luat parte, între carî şi d-l general Horváth.

Venitul curat, destinat fondului societăţiî, urcă la vre-o *100 fl. v. a.* Acest venit, faţă cu deficitul de 20 fl. dela petrecerea din urmă a colegilor noştri din Clusiu, unde inteligenţa română e mult mai numerósă decât în Pesta, — e fórte multţămitor.

In fine ţin a aminti, că deştĕpta poliţiă a capitalei a voit sĕ împedece serata, pretextând, că cuvêntul de deschidere, poesia *„Carol al IX“* (al căreia subiect e luat din istoria medievală a Franceî!) şi disertaţiunea, ar pută sĕ conţină ideî periculóse fericirii şi siguranţei statului! Abia după-ce li-s'a documentat din parte-ne clar absurditatea acestor pretextărî ni-a permis ţinerea seratei, cerênd însĕ 26 fl. pentru permisiune!

Eu mi-'s.

România agricolă.

XII. Pădurile.

(F i n e.)

Evident deci, ca România numai bogată nu este. Lemne de valóre industrială n'a avut nicî-odată. Nu este decî mirare, décă aceste pădurî nu sunt în stare sĕ renteze în de-ajuns pămêntul. Ca amelioraţiunî şi schimbărî de masiv până acum numai pe domeniile particulare ale M. S. Regelui şi pe domeniile corónei s'au făcut ceva plantaţiunî nouĕ cu specii de valóre; la stat abia acum au început a face pepiniere pentru plantaţiunî nouĕ în Bărăgan. La particularî nu s'a făcut încă nimic, şi numai puţine pădurî particulare sunt supuse regimului silvic.

Instituţiunea de banî din nou creată pentru înlesnirea agriculturei avù sĕ lupte cu marî greutăţî, nu numai cu acelea ale organisărei inherente orî-cărei instituţiunî nouĕ, ci şi din causa organisaţiunei nóstre economice.

Incepêndu-şî operaţiunile ei cu 1-a Septembre, pe timp de o crisă teribilă, cum puţine se ivesc, în timp de 3 lunî de ḑile, ea acaparase la sine tot ce aveau arendaşii. Vr'o douĕ sute de maşinî de treerat, câte-va mii de maşinî de sĕmĕnat şi secerat, şi vre-o câte-va mii de vite. Incolo, nefiind producte, arendaşii nu mai aveau ce sĕ depună amanet, şi banca dela Crăciun înainte numai vegeta, căcî se cerea împrumut pe amanet numai unde şi unde pe câte o maşină mai veche, dintr'o móră uitată de Dumneḑeu, pe vitele unui ţĕran orî ţĕrlaş din centrul Bărăganului, care auḑise de înfiinţarea Băncei numai târḑiu.

Er primăvara, când Banca decise, că dela 1 Maiŭ sĕ dea împrumuturî pe rapiţa încă nerecoltată, când ea era încă în flóre, atuncî se vĕḑù, că aprópe tótă rapiţa arendaşilor era deja amanetată şi vêndută la bancherii particularî, séu comissionarii de cereale, şi numai o ḑi putù da banî pe rapiţă. Tot aşa şi cu grâul încă în picióre.

In Moldova, unde agricultura se face într'un mod mai sistematic, vite şi unelte sunt mai multe, Banca, din contră, a continuat a face afacerî şi în decursul iernii şi, cu óre-carî amelioraţiunî, ea ar pută aduce unele folóse agriculturei. Pentru Muntenia însĕ ea nu se potrivesce de loc, deórece ómenii nu au ce pune, decât productele încă în picióre, séu numai pe jumĕtate desvoltate.

Apoi vom releva câte-va micî esperienţe proprii, că adecă unii din d-nii arendaşî căutau sĕ plaseze la Bancă şi sĕ desfacă încă cu bun preţ tótă fierăria vechiă a lor: maşinî de treerat, pe carî le foloseau deja de 30 anî(!); puneau la vite numĕrul îndoit, de cum era cel veritabil; afirmau, că ofer 600 stângenî de lemne şi erau în realitate numai 234, şi alte multe de felul acestora, încât tot-déuna trebuiai sĕ fi „cu ochii în patru“, ca sĕ vedî, ce fel este amanetul, cine este adevĕratul proprietar, şi unde sunt séu nu sunt sechestre.

Se înţelege, că ómenilor de afacerî nu le convenea un ast-fel de control şi cercetare minuţiósă. Basaţî pe numĕrul şi influinţa lor politică. reuşiră sĕ aducă noua instituţiune la brazda, cum le convenea lor mai bine — ca sĕ le dea cu deosebire împrumuturî pe poliţe, ér când constitue amanet, Banca sĕ nu mai trimită ómenî din centru, carî sĕ le cerceteze amanetul, ci sĕ se ajute cu cei din localitate, cu cei dela Creditul Agricol ai judeţului, carî nicî ei, nicî controlorii lor nu-i pot visita pe la ei acasă şi nicî verifica esistenţa amanetului.

Şi dênşii au învins. Prin acésta însĕ ei au dat lovitura de graţiă nu numai Instituţiunei celei nouĕ, pe care o vor îngropa în scurtă vreme, — ca pe multe alte instituţiunî publice de Bancă şi întreprinderî sociale, — dér rĕul va fi mult mai mare pe terenul cultural şi economic.

Banca prin însĕmnatul capital şi credit, de care dispune, în loc de a contribui la susţinerea proprietarilor şi la ameliorarea agriculturei ţĕrei, ea a ajuns acum acolo, ca sĕ patroniseze şi încurageze unic sistema de economie *din mână în gură.* Acum este tréba acţionarilor sĕ-şî dea avisul în căutarea intereselor lor. Evident, că proprietatea trebuesce apĕrată şi munca fiă-căruia respectată.

Intêmpinare.

A b r u d în 3 Decemvre n. 1895.

Stimate Domnule Redactor!

In ḑilele trecute mi s'a atras atenţiunea, că în Nr. 250 al preţuitului ḑiar al D-V. s'a publicat o corespondenţă din Abrud, raportându-Vi-se resultatul alegerilor municipale întêmplate pentru oraşul Abrud.

Cetind corespondenţa, am primit convingerea, că respectivul corespondent e călĕuzit în raportul sĕu de o dosă bună de maliţie.

Mai întâiu trebue sĕ constat un neadevĕr ceea ce ḑice d-l corespondent, că n'aşî fi alegĕtor. Pentru convingere îmî iau voia, sĕ Vĕ trimit în alăturare o adeverinţă în original dela magistratul din Abrud, din care se póte vedé, că sunt alegĕtor. Etă-o:

Sz. 4925-895
kig.

Hivatalos bizonyitvány.

Alólirott városi tanács hivatalosan bizonyitja, hogy dr. Fodor Vazul abrudbányai lakos ügyvéd, ki egyszersmind a legtöbb adot fizetök névjegyzékébe, mint pottag felvéve van, s mint országgyülési képviselö választó jogosult az országgyülési képviselö választó jogosultak állandó névjegyzékének 1896 évi 39. tétele alatt van bejegyezve.

Abrudbányán 1895 December 3 án
A városi tanács

L. S. polgármester helyett
Miski József.

A doua-óră trebue sĕ constat, că pe timpul alegerilor municipale din Abrud n'am fost acasă. Eram dus la Sibiiu. De sigur nu mi-se va obiecţiona, că aşî fi fost în călĕtorie pentru distracţiî personale.

Cu privire la pregătirile pentru alegerile comitatense, n'am decât sĕ amintesc resultatul alegerilor din cercul Zlagnei, unde poporul român cu conducĕtorii sĕi s'au purtat brav.

De-astădată nu aflu potrivit nicî timpul nicî locul, ca sĕ espui motivele durerii d-lui corespondent.

Rugându-Vĕ pentru publicarea acestei scrisorî, primiţî d-le Redactor încredinţarea osebitei mele stime.

Dr. Vasile Fodor,
advocat.

Observăm la întêmpinarea de mai sus, că în corespondenţa din cestiune, căreia nu scim pentru-ce i-se atribue óre-care „maliţie“, n'a fost vorba de aceea, că d-l Fodor n'ar fi inscris ca alegĕtor în lista pentru 1896, ci numai, că n'a fost indus în lista din 1895, pe basa căreia s'au făcut alegerile municipale.

Mulţămită.

Nefiind în stare a rĕspunde a parte, aducem pe acéstă cale mulţămirile nóstre adêncî tuturor numĕroşilor prietinî şi prietine, carî din incidentul dureros al repausării scumpei şi neuitatei nóstre copiliţe *Viorica,* au grăbit a împărtăşi sincerile condolenţe şi participarea lor la durerea nóstră nemărginită.

Dumneḑeu sĕ-i rĕsplătéscă şi sĕ-i cruţe de asemenea loviri crude!

D e ş i u, 3 Dec. n. 1895.

Cu tótă stima:

Dr. Teodor Mihali şi soţia.

DIVERSE.

Alexandru Dumas şi ghicitul în palmă. Cu câte-va sĕptĕmânî înainte de mórtea sa, Alexandru Dumas, care credea mult în *chiromantie* (ghicitul în palmă), s'a dus la d-na de Thebes spre a pune sĕ 'i citéscă în liniile după mâna sa. „Nenorocirea, care lovesce pe Dumas — ḑicea deunăḑi d-na de Thebes, unui redactor al ḑiarului „Figaro“, era prevĕḑută. Nu sunt două, lunî de când Dumas 'mî ḑicea: „Linia mea a capului îmî inspiră grijî. Ce ḑicî? De sigur mi-se va întêmpla ceva la cap“. Şi vedeţî că a murit de encephalită. Dér mai înainte de tóte, adaugă d-na de Thebes, şoiţî ce va sĕ ḑică linia capului? Când deschiḑi mâna, observî imediat trei marî linî. fórte visibile, două transversale şi una care încunjură degetul cel mare spre a se pierde, mai mult séu mai puţin departe, după cum e şi individul, în pumn. Din aceste trei linii, cea d'întâiŭ este linia inimei, a doua aceea a capului şi a treia aceia a vieţeî. La Dumas, linia capului i-se oprea brusc şi forma o gropiţă, tocmai între degetul inelar şi cel din mijloc, adecă între degetul sórelui şi acel al lui Mercur“. — Intr'adevĕr, chiromantia relevéză acéstă particularitate. Dér de sigur trebue sĕ fii fórte încredĕtor spre a face o lege. E fórte curios de a afla, că cu câte-va sĕptĕmânî înaintea morţeî sale, acest mare spirit care era Dumas se îngrijea sĕ pue sĕ i-se citéscă destinul de pe liniile din palmă.

Croitorî de cânî. Sĕ nu vĕ speriaţî cumva de acest titlu! In timpul, în care trăim astăḑi, în *coda vĕcului,* orî-ce mirozenie e posibilă. Scim cu toţiî cât de capriţiósă şi nestatornică este acum în deosebi estravaganta *modă,* care ţine într'o agitaţiune uimitóre atâţî bărbaţî şi mai ales femei şi în acelaşî timp aduce folóse neprepuţite croitorilor! Ei bine! Lumea de aḑî nu se mai mulţămesce nicî cu atâta, ci în nemărginita ei bunĕtate a început a-se interesa nu numai de *îmbrăcămintea ómenilor,* ci şi *de a animalelor.* Până acum, esistau numai medicî de animale (veterinarî) acum sunt şi croitorî şi papucarî pentru animale! Er acéstă împrejurare constitue un mare progres în — coaliţiunea culturală de aḑî. Căcî în adevĕr croitoria şi papucăria pentru cânî a devenit fórte rentabilă. Simpla acoperire a cânilor cu postav a eşit deja de mult din modă în Paris. Acum un câne, nu tocmai din cei mai eleganţî, are o toaletă de primire, un palton, o manta de cauciuc, pentru plóie, un şal de călĕtorie, o toaletă sură pentru sĕrbătorî.

Şi nu numai căţeluşii, ci şi cânî de o mărime respectabilă sunt astfel îmbrăcaţî. Hainele lor au multe buzunare, pentru biletele de tren, pentru peria de haine, pentru batista, cu care sĕ-şî pótă şterge lacrimile drăgălaşul Azor séu alt elegant căţĕluş. Da! Cânii nobilî îşî au deja şi duzina lor de cămăşî din batist fin, décă sunt sănĕtoşî, din mătase séu surah, décă sufer de nervî séu colică. Ghetele sunt în deosebî din cauciuc. Mai ales la nunţile familiilor marî se face lucs grozav cu îmbrăcămintea cânilor. Atuncî cânii favoriţî ai ambelor familii sunt îmbrăcaţî în aceleaşî colorî ca lacheii. E interesant, că în Paris se află croitorî de renume, carî trăiesc numai din ocupaţiunea acésta. Afară de acea, că cheltuelile facerii hainelor sunt nespus de micî, ér preţurile, cu carî se vênd ele, conform împrejurărilor materiale fericite ale cumpĕrătorilor, fórte urcate, chiar şi numĕrul cumpĕrătorilor acestora e peste aşteptare de mare!

Literatură.

Din **Istoria Impĕratului Traian şi a contimporanilor sĕi** de Dr. Heinr. Francke, traducere autorisată de Petru Broşteanu, a apărut fasciculul V, tot atât de elegant şi scris într'un limbagiu uşor şi plăcut, ca şi cele de mai înainte, având următorul cuprins:

Partea a doua: Afacerile interne ale imperului roman. Administraţia de stat a lui Traian. B) Merită periodul istoriei romane de la Nerva până la M. Aureliu a fi numit un period fericit pentru omenime? 1. Impĕratul; 2. Patricianii; 3. Dreptul civil: a) jus Quiritium; b) jus civitatis; c) jus latii sau latinitas; d) jus italicum; e) jus coloniarum; f) prefecturile; g) proviciile; h) străinii; i) sclavii. C) Legislaţiunea lui Traian; despre jurisprudenţa şi legile romane: 1. Priviligea ac beneficia veterea superiorum imperatorum confirmata; 2 Edictum de stateris adulteinnis; 3. De condonatis residuis tributorum; 4. de pueris puellisque alimentariis. D-nii prenumeranţî, carî încă n'au rĕspuns preţul de prenumeraţiune pentru fascicurile Nr. I—VI, sunt rugaţî sĕ achite aceste sumuliţe, spre a puté continua cu tipărirea opului. A se adresa D-lui P. Broşteanu în Braşov.

*

In Tipografia „A. Mureşianu“ din Braşov a apărut: **Carte de cetire pentru clasa IV gimnasială, reală şi pentru scólele superióre de fete,** de *Virgil Oniţiu,* directorul gimnasiului român din Braşov. Editura Librăriei *Nicolea I. Ciurcu,* Braşov. Format mare 8° de 223 pag. Preţul 1 fl. 30 cr. — Opul acesta este o continuare a Cărţii de cetire pentru cl. III gimnasială scrisă de acelaşî autor, — o carte mult apreţiată în tóte cercurile pedagogice. Cu atât mai favorabil are sĕ fiă apreţiat, de sigur, noul op apărut acum, care în literatura pedagogică română se presentă ca o lucrare fórte de valóre. In partea primă opul e însoţit de-o prefaţă lungă, în care se cuprind instrucţiunî preţióse cu privire la modul, cum sunt a se propune în scóla singuratice piese. Urméză apoi 5 poeme epice din cele mai alese, 20 descripţiunî şi naraţiunî de diferiţî autorî distinşî, ér la urmă un adaus cu o bogată colecţiune de modelurî şi instrucţiunî retorice, stilistice etc.

*

A apărut **Liturgia** S. Ioan Chrisostom, compusă pentru cor bărbătesc de **Ioan Vidu.** Compoşiţiunea este proprietatea autorului şi un esemplar costă 4 fl. Tot de acelaşî autor a apărut piesa *„Nu desperaţi“,* pentru cor bărbătesc. Preţul 30 cr.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureşianu.**

Redactor responsabil: **Gregoriu Maior.**

Cursul la bursa din Viena.

Din 5 Decemvre 1895.

Renta ung. de aur 4%	121.40
Renta de coróne ung. 4%	98.70
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½%	123.60
Impr. căil. fer. ung. în argint 4½%	100.90
Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	120.50
Bonurĭ rurale ungare 4%	96.60
Bonurĭ rurale croate-slavone	98.—
Imprum. ung. cu premii	155.—
Losurĭ pentru reg. Tisei şi Segedin.	141.50
Renta de hârtie austr.	100.30
Renta de argint austr.	100.30
Renta de aur austr.	120.10
Losurĭ din 860	148.60
Acţii de ale Băncei austro-ungară.	1019.—
Acţii de-ale Băncei ung. de credit.	439.75
Acţii de-ale Băncei austr. de credit.	374.25
Napoleondorĭ	9.62
Mărcĭ imperiale germane	59.32½
London vista	121.45
Paris vista	48.15
Rente de coróne austr. 4%	99.95
Note italiene	44.80

Cursul pieţei Braşov.

Din 6 Decemvre 1895.

Bancnote rom.	Cump.	9.50	Vênd.	9.52
Argint român.	Cump.	9.46	Vênd.	9.50
Napoleon-d'orĭ	Cump.	9.58	Vênd.	9.61
Galbenĭ	Cump.	5.65	Vênd.	5.70
Ruble rusescĭ	Cump.	128.½	Vênd.	—.—
Lire turcescĭ	Cump.	10.78	Vênd.	—.—
Mărcĭ germane	Cump.	58.70	Vênd.	—.—
Scris. fonc. Albina 5%		100.75	Vênd.	101.—

Anunciurĭ
(inserţiunĭ şi reclame)

Suntŭ a se adresa subscrise, administraţiunĭ. In casul publicării unui anunciu mai mult de odată se face scădĕmênt, care cresce cu cât publicarea se face mai de multe-orĭ.

Administr. „Gazeta Trans."

Nr. 15841—1895.

Concurs.

Se escrie concurs pentru **un post de adjunct forestieral la autoritatea orăşenéscă forestierală din loc.**

Se recere qualificaţiunea prescrisă de § 36 al art. de lege XXXI din 1879, atestat de moralitate, atestat asupra destoiniciei corporale-physice pentru serviciul forestieral, atestat asupra etăţei, cunóscerei acelor 3 limbĭ ale patriei şi asupra serviciilor prestate până acum. **Petiţiunile au de a se aşterne până în 13 Decemvre 1895 la prânḑ 12 óre.**

Postul acesta se ocupă pe viaţă.

Leafa anuală: 700 fl., 150 fl. banĭ de locuinţă, 120 fl. pauşal pentru cal şi diete şi 40 metri lemne de fag.

Braşov, 25 Novembre 1895.

855,5—2 **Magistratul orăşenesc.**

Nr. 8361—1895

Publicaţiune.

Deóre-ce în fie-care an se împarte între soldaţĭ cu serviciul militar prestat o parte din venitul fundaţiunei **„principelui Schwarzenberg Grüne"**, de aceea se provócă **toţĭ acei soldaţĭ cu serviciu militar prestat dela sergenţĭ-majorĭ în jos**, carĭ sunt născuţĭ în comitatul Braşov, séu aparţin acestui comitat şi carĭ au dreptul de a fi împărtăşiţĭ din acéstă fundaţiune, de a'şĭ aşterne subscrisului căpitanat petiţiunile de ajutorare **până în 10 Decemvre a. c.** cu atât mai mult, deórece petiţiunile aşternute **după acest termin se vor respinge.**

Braşov, 20 Noemvre 1895.

853,3—3 **Căpitanul orăşenesc.**

Giro-Conto la banca Austro-Ungară. | Cassa de bancă, comisióne şi de schimb | Telefon Nr. 90.

NUSSBÄCHER & BEER
BRAŞOV.

Avem onóre a recomanda serviciile nóstre în tóte afacerile şi transacţiile de bancă şi anume:

Cumpĕrăm şi vindem monede de aur şi argint, losurĭ, hârtii de valóre indigene şi streine, acţii, scrisurĭ fonciare, obligaţii, după cursul ḑilei.

Acordăm avansurĭ, până la 80% din valórea cursului pe hârtii de valóre ale statului, scrisurĭ fonciare şi priorităţĭ; 70% din valórea cursului pe hârtii de bancă şi efecte ce sunt cotate la bursele din Viena şi Budapesta cu dobândă moderată.

Rescumpĕrăm fără nicĭ o detragere tot-feliul de cupóne.

Escomptăm poliţe comerciale din ţară şi streine şi **îngrijim incasso** de poliţe asignaţii pe tóte pieţele Európei cum şi transociene.

Eliberăm Checurĭ cu provisióne micĭ pe tóte pieţele comerciale Europene şi transociane.

Primim depunerĭ în socotélă, corent şi bonificăm interese după învoire până la **5% netto**,

Asigurăm forte ieftin orĭ şi ce **losurĭ** la tragere cu câştigul cel mai mic, pentru diferinţa cursului.

Atribuim o deosebită atenţie afacerilor cu efecte şi suntem în posiţie orĭ şi ce hârtii de valóre ale vinde, după cursul ḑilei. — Suntem la disposiţie de a da informaţiunĭ şi desluşirĭ speciale. — Convertăm capitale plasate în efecte, carĭ aduc interese micĭ, în efecte, în interese mai merĭ.

Efectuăm orĭ şi ce operaţie la bursele din lăuntru şi streinătate în mod forte culant, dând orĭ şi ce informaţii. — Aflându-me în relaţii strinse cu Filiala Transilvană a Băncei ungare de escompt şi schimb, suntem în plăcută posiţie de a finalisa forte avantagios tóte transacţiunile de bancă.

Promese la tóte tragerile de loterie. | Comunicăm cu plăcere orĭ şi ce informaţii şi cosilii conscienţióse în afacere de bancă şi prin corespondenţă. | Revisie de losurĭ gratis.

Giro-Conto la banca Austro-Ungară. | Telefon Nr. 18. | Cec-Conto la postă nr. 969 | Giro-Conto la banca imp. germană.

Revisuire gratis a efectelorŭ şi losurĭ supuse sortirei.

Casa de bancă
JACOB L. ADLER,
Braşov. Piaţa mare Nr. 1. Sibiiu.

cumpĕră şi vinde monede, hârtii de valóre, devise după cursul ḑilei cel mai mare — respective cel mai mic;

rĕscumpĕră fără nicĭ o detragere tot feliul de cupóne;

scontéză poliţe comerciale indigene şi streine cu înlesnire şi cu o dobândă culantă;

efectuéză **încassărĭ de poliţe**, asignaţiĭ, recipise, pe tóte pieţele Europei, cum şi transoceane;

acórdă **avansurĭ** pe hârtii de valóre, losurĭ, monede până la 90%;

predă **asignaţii** pentru orĭ şi care piaţă comercială internă şi externă forte ieftin, asignaţiile destinate pentru Budapesta şi Viena franco fără spese;

primesce **depunerĭ de bancă spre fructificare** în conto-corent şi bonifică după învoire până la 5% netto dobândă;

recomandă pentru **plasarea de capitale** scrisurile fonciare cu 5%. Premie ale băncei comerciale ungare, asemenea scrisurĭ fonciare 5% ale „Albinei", institut de credit şi economii, precum şi scrisurĭ fonciare urbane şi rurale din România, care după cursurile de astăḑĭ aduc 5¾ interese;

asigură forte ieftin **orĭ şi ce losurĭ** la sorţirĭ cu câştigul cel mai mic, contra diferenţii cursului. Comunică informaţii şi sfaturĭ conscienţióse specialiste prin corespondenţă.

649,27 50.

Promesse la fie-care sortire.

Prafurile-Seidlitz ale lui Moll

Veritabile numai, décă fiăcare cutiă este provĕḑută cu marca de apĕrare a lui A. Moll şi cu subscrierea sa.

Prin efectul de lecuire durabilă al Prafurilor-Seidlitz de A. Moll în contra greutăţilor celor mai cerbicose la stomach şi pântece, în contra câreeilor şi acrelei la stomach, constipaţiunei cronice, suferinţei de ficat, congestiunei de sânge, haemorhoidelor şi a celor mai diferite bóle femeesci a luat acest medicament de casă o rĕspândire, ce cresce mereu de mai multe decenii încóce. — Preţul unei cutiioriginale sigilate 1 fl. v. a.

Falsificaţiile se vor urmări pe cale judecătorescă.

Franzbranntwein şi sare a lui Moll.

Veritabilŭ numai, décă fiecare sticlă este provĕḑută cu marca de scutire şi cu plumbul lui **A. Moll.**

Franzbranntwein-ul şi sarea este forte bine cunoscută ca un remediu poporal cu deosebire prin tras (frotat) alină durerile de şoldină şi reumatism şi a altor urmărĭ de rĕcélă. Preţul unei sticle-originale plumbate 90 cr.

Apa de gură-Salicyl a lui Moll.

(Pe basa de natron Acid-sallicilic)

La întrebuinţarea dilnică, cu deosebire importantă pentru copii de orĭ-ce etate şi adulţĭ, asigureză acéstă apă de gură conservarea sănĕtósă şi mai departe a dinţilor. Preţul sticlei provĕḑute cu marca de apĕrare a lui A. Moll 60 cr.

Trimiterea principală prin

Farmacistul A. MOLL,
c. şi r. furnisor al curţii imperiale Viena, Tuchlauben 9

Comande din provinciă se efectuéză ḑilnic prin rambursă postală.

La deposite sĕ se céră **anumit** *preparatele provĕḑute cu iscălitura şi marca de apĕrare a lui A. MOLL.*

Deposite în Braşov: la d-nii farmacişti Ferd. Jekelius, Victor Roth, Franz Kellemen şi Ed. Kugler, engros la D. Eremia Nepoţiĭ, J. L. & A. Hesshaimer, Teutsch & Tartler, Fritz Geisberger.

43—52.

Sosirea şi plecarea trenurilor în Braşov.

Sosirea trenurilor în Braşov:

1. Dela Pesta la Braşov:

Tr. accelerat: — óre — m. diminéţa.
Trenul de persóne: 8 óre diminéţa.
Trenul accel.: 2 óre 9 min. după am.
Trenul mixt: 10 óre 25 minute séra.

2. Dela Bucuresci la Braşov:

Trenul accel: 2 óre 18 min. după am.
Trenul mixt: 5 óre 20 m. după améḑĭ.
Trenul de persóne: 9 óre 8 minute séra.
Trenul accel.: — óre — minute séra.

3. Dela Zĕrnesci la Braşov: (Gara Bartolomeiu.)

Trenul mixt: 7 óre 36 min. diminéţa.
Trenul mixt: 1 óră 29 min. după am.
Trenul mixt: 0 óre — min. séra.

4. Dela Ch.-Oşorheiu la Braşov.

Trenul de pers.: 8 óre 15 min. dimin.
Trenul de persóne: 1 óră 46 m. d. am.
Trenul mixt: 7 óre 12 min. séra.

5. Dela Sinaia la Braşov*)

Trenul de persóne 7 óre 40 m. dim.

Plecarea trenurilor din Braş.

1. Dela Braşov la Pesta

Trenul mixt: 5 óre 8 min. diminéţa.
Trenul accel.: 2 óre 45 min. după am.
Trenul de persóne: 7 óre 43 min. séra.
Tr. accelerat: — óre — min. séra.

2. Dela Braşov la Bucuresci:

Trenul de pers.: 3 óre 55 min. dimin.
Tr. accelerat: — óre — m. dimin.
Trenul mixt: 11 óre înainte de améḑĭ.
Trenul accel.: 2 óre 19 min. după am.

3. Dela Braşov la Zĕrnesci. (Gara Bartolomeiu)

Trenul mixt: 8 óre 35 min. diminéţa.
„ „ 4 „ 55 m. după am.
Trenul mixt: 0 óre — min. séra.

4. Dela Braşov la Ch.-Oşorheiu.

Trenul de persóne: 3 óre 1 după am.
Trenul mixt: 8 óre 50 minute dimin.
Trenul de pers.: 5 óre 20 min. dimin.

5. Dela Braşov la Sinaia*)

Trenul de persóne 6 óre 40 min. séra.

*) Acest tren circuléză numai Joia Duminoca şi la sĕrbătorĭ.

Numere singuratice din „Gazeta Transilvaniei" à 5 cr. se potŭ cumpĕra în librăria Nicolae Ciurcu.